



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 322/2026
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Босиљчића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића - адвоката Небојше Тешића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.349/24 од 01.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 699/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића - адвоката Небојше Тешића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.349/24 од 01.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 699/25 од 06.11.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.349/24 од 01.04.2025. године окривљени Жељко Босиљчић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 699/25 од 06.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.349/24 од 01.04.2025. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Жељка Босиљчића - адвокат Небојша Тешић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да су пресуде засноване на незаконитим доказима и то на записнику о претресању стана и других просторија МУП, РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 23.06.2022. године и свих осталих доказа који су проистекли из незаконитог записника о претресу стана и то: потврди о привремено одузетим предметима од 23.06.2022. године, фотодокументацији МУП, РС, ДП ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну криминалистичку форензику од 23.06.2022. године, записнику о физичко-хемијском вештачењу НЦКФ 03.2.11.6.1 број 234/6-2811/2022 од 23.06.2022. године и налазу и мишљењу ДНК центра за генетику лаб.ознака 22.1657 од 08.08.2022. године. Наиме, у конкретном случају претресање стана је вршено без наредбе суда, уз сагласност држаоца стана, али је у записник унето да сагласност даје АА, власник стана за претрес куће у којој живи, иако није власник стана, нити живи на адреси на којој је извршен претрес, а затим на трећој страни записника се наводи да је држалац стана Жељко Босиљчић, чија сагласност за претрес не постоји у записнику. Поред наведеног, држалац стана није пре почетка претреса упозорен да има право да узме браниоца који може присуствовати претресању, а што су овлашћена службена лица полиције дужна да учине у смислу члана 156. став 2. ЗКП, при чему у записнику нигде није констатовано постојање других законских разлога из члана 156. став 3. ЗКП, због којих се претресању може приступити и без поуке о праву на браниоца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Жељка Босиљчића - адвокат Небојша Тешић, да је незаконит доказ записник о претресању стана и других просторија МУП, РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 23.06.2022 године из разлога што је у записник унето да сагласност даје АА, власник стана за претрес куће у којој живи, иако није власник стана, нити живи на адреси на којој је извршен претрес, а затим на се трећој страни записника наводи да је држалац стана Жељко Босиљчић, чија сагласност са претрес не постоји у записнику, били су

предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Београду К.бр.349/24 од 01.04.2025. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2, у последњем ставу и страни 3, другостепене пресуде Кж1 699/25 од 06.11.2025. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Дакле, у конкретном случају из списка предмета произлази да је АА, који је према записнику о претресу дао сагласност за претрес стана и био држалац тог стана, имао кључеве од истог, те да је он закључио са окривљеним уговор о закупу овог стана. Претресу је присуствовао АА као држалац стана који се сагласио са претресом истог, а накнадно је доведен и окривљени као купац овог стана, те је у сваком случају било услова за претрес без наредбе суда у смислу одредбе члана 158. ЗКП, при чему су овлашћена службена лица поступили и у складу са чланом 160. ЗКП, те су о извршеном претресу одмах поднели извештај судији за претходни поступак који је дао сагласност на обављене радње.

Поред наведеног неосновани су и наводи захтева да је записник о претресању стана и других просторија МУП, РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 23.06.2022. године незаконит доказ и из разлога што држалац стана није пре почетка претреса упозорен да има право да узме браниоца који може присуствовати претресању, јер је у конкретном случају вршен претрес стана и других просторија без наредбе суда по члану 158. ЗКП, те није дошло до повреде члана 156. став 2. ЗКП на коју се бранилац позива у захтеву указујући на одлуку Врховног суда Кзз 1196/2024 од 28.10.2025. године, а која се односи на другачију правну ситуацију, тј. на претрес стана уз наредбу суда.

Наводи браниоца окривљеног да су саслушани сведоци навели да стан који је претресан нема број, те да је нејасно из којих разлога је у записнику о претресању стана и других просторија унето да се претреса стан број 4, представљају оспоравање чињеничног стања, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Имајући у виду да се, по оцени овог суда, записник о претресању стана и других просторија МУП, РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Чукарица од 23.06.2022. године, сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем истиче да сви каснији докази и то: потврда о привремено одузетим предметима од 23.06.2022. године, фотодокументација МУП, РС, ДП ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну криминалистичку форензику од 23.06.2022. године, записник о физичко-хемијском вештачењу НЦКФ 03.2.11.6.1 број 234/6-2811/2022 од 23.06.2022. године и налаз и мишљење ДНК центра за генетику лаб.ознака 22.1657 од 08.08.2022. године који директно проистичу или су у непосредној узрочно-последичној вези са наведеним записником представљају незаконите доказе.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази, да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића у осталом делу је недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду одредбе члана 16. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведених одредаба закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Босиљчића – адвоката Небојше Тешића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 458. став 4. и 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић